

Ministerieel besluit tot voorlopige bescherming als stadsgezicht van de Vismarkt, het Huidenvettersplein en de Rozenhoedkaai met omgeving in Brugge

DE VLAAMSE MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID EN ONROEREND ERFGOED,

Gelet op het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 6.1.1;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juli 2014 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, artikel 6, 1°;

Gelet op het advies van het college van burgemeester en schepenen van Brugge, gegeven op 20 november 2017, waarvan de behandeling is opgenomen in bijlage;

Gelet op het advies van de departementen of agentschappen van de Vlaamse overheid, bevoegd voor ruimtelijke ordening, woonbeleid en onroerend erfgoed, leefmilieu, natuur en energie, mobiliteit en openbare werken, landbouw en visserij, waarvan de behandeling is opgenomen in bijlage;

Gelet op het advies van de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed, gegeven op 16 november 2017, waarvan de behandeling is opgenomen in bijlage;

Overwegende dat het waarderend onderzoek, waarvan de resultaten zijn opgenomen in het beschermingsdossier, de erfgoedwaarde van de Vismarkt, het Huidenvettersplein en de Rozenhoedkaai met omgeving in Brugge als stadsgezicht aantoonst;

Overwegende dat de Vismarkt, het Huidenvettersplein en de Rozenhoedkaai met omgeving als stadsgezicht een historische waarde bezitten die als volgt wordt gemotiveerd:

Het stadsgezicht omvat belangrijke historische structuren in de Brugse binnenstad. De aanwezige structuren en de bebouwing zijn het resultaat van opeenvolgende politieke, sociale, culturele en economische gebeurtenissen die plaats vonden door de eeuwen heen. Ze hebben gezorgd voor een opmerkelijke historische gelaagdheid in het stadsbeeld.

De pleinen Vismarkt en Huidenvettersplein en de aanpalende Rozenhoedkaai en Braambergstraat spelen een belangrijke rol in de handel en economische ontwikkeling van dit stadsdeel buiten de eerste stadsomwalling van 1127. Ze illustreren de ontwikkeling van dit stadsgedeelte dat werd ingezet in 1246 toen de minderbroeders via een grondruil een stuk van de stadswide "De Braamberg", kregen. Na het verder bebouwen van deze stadswijk bleef een open plein bewaard met de naam Braamberg, de latere Vismarkt.

De verkoop van vis werd tot in de eerste helft van de 18de eeuw in open lucht gehouden op de Markt van Brugge. In 1745 werd de visverkoop overgebracht naar de huidige Vismarkt waar tot 1821 de markt in open lucht werd gehouden. Vanaf 1821 vond de visverkoop plaats in de vishal, een neoclassicistisch gebouw naar ontwerp van de Brugse beeldhouwer en stadsarchitect Jan Robert Calloigne (1775-1830). De oostzijde van de Vismarkt werd minimaal vanaf de 14de-eeuw tot 1762 volledig ingenomen door het "Oostvleeshuis", het ambachtshuis van de vleeshouwers.

De Rozenhoedkaai maakt deel uit van de Reie die zich vanaf de late middeleeuwen splitst in twee armen, die allebei duidelijk gekanaliseerd zijn. De ene Reiearm bestaat uit de nu deels overwelfde Kraanrei die tot 1787 richting Markt liep, de andere Reiearm wordt gevormd door

de Groene Rei en in het verlengde ervan de Sint-Annarei. Beide armen omsluiten een min of meer vierkant eiland, ook gekend onder de naam "Groot Vierkant". De Rozenhoedkaai speelde ook een belangrijke commerciële rol. De straat liep oorspronkelijk door tot aan de Huidenvettersbrug over het toenmalige Pandreitje. Deze locatie speelde een belangrijke commerciële rol door haar ligging nabij de Pandrei, de Vismarkt en het Huidenvettersplein.

Het Huidenvettersplein werd vanaf het begin van de 14de eeuw gebruikt als werkterrein en ontmoetingsplaats van de huidenvetters. Hier was het Huidenvettershuis gevestigd. Het Huidenvettersplein kon afgesloten worden door middel van twee poorten. In de 15de eeuw kwam aan dit privilege een einde omwille van geurproblemen. Op het Huidenvettersplein was ook het ontvangstkantoor van de accijnzen op het bier gevestigd.

De Wollestraat, gelegen binnen de eerste stadsomwalling, fungeert als een belangrijke handelsstraat. Hiervan getuigen de imposante panden die in verbinding stonden met de druk bevaren Kraanrei die oorspronkelijk doorliep tot aan de Waterhal op de Markt.

Sinds de 19de eeuw speelt de Rozenhoedkaai een belangrijke rol in de ontwikkeling van het toerisme in de stad Brugge. De Rozenhoedkaai wordt in de literatuur aangeprezen als één van de belangrijkste bezienswaardigheden en is dan ook één van de meest gefotografeerde en geschilderde zichten van Brugge. Dit stadsbeeld werd door gekende en minder gekende kunstenaars vastgelegd. Dit illustreert de waardering door verschillende generaties tot op heden. De Rozenhoedkaai, de Vismarkt en het Huidenvettersplein met omgeving zijn nog steeds een trekpleister voor schilders die dit zicht willen vereeuwigen op doek.

Het water en de statige architectuur langs de Rozenhoedkaai vormen zonder twijfel een interessante toeristische trekpleister. In 1900 werd in het tijdschrift "Petite Revue Illustrée de l'Art et de l'Archeologie en Flandre" op een lovende manier over de reien geschreven. De Rozenhoedkaai wordt steeds weer gepresenteerd in het gebruikte beeldmateriaal omwille van zijn zeer pittoresk en romantisch karakter. De Rozenhoedkaai getuigt ook van een vroege vorm van recreatief gebruik zoals de toeristische rondvaarten die vanaf 1905 werd georganiseerd en die tot op heden nog steeds bestaan;

Overwegende dat de Vismarkt, het Huidenvettersplein en de Rozenhoedkaai met omgeving als stadsgezicht een architecturale waarde bezitten die als volgt wordt gemotiveerd:

De bebouwing binnen het stadsgezicht Vismarkt, Huidenvettersplein, Rozenhoedkaai met omgeving vertoont een grote historische gelaagdheid en bevat belangrijke merktekens in het stedelijk landschap. De heterogene gevelwanden zijn het resultaat van het bouwen en verbouwen door de eeuwen heen. Binnen het stadgezicht zijn verschillende typologieën te onderscheiden met name burger- en herenhuizen, voormalige ambachtshuizen en voormalige brouwerijen.

De gevelwanden binnen het stadsgezicht worden gekenmerkt door een gaaf bewaard, heterogeen karakter met hoge architecturale kwaliteit. De gevelwanden van de opgenomen straten en pleinen vormen een staalkaart van verschillende architectuurstijlen vanaf de 15de eeuw tot de 20ste eeuw: gotiek, 17de-eeuwse trapgevels, barokke architectuur, rococo, classicistische en neoclassicistische architectuur en gevels in historiserende stijl waarbij de restauratie, gekend als "Kunstige Herstelling", goed wordt geïllustreerd.

De gotische privé-architectuur wordt geïllustreerd door onder meer het pand Perez de Malvenda, Wollestraat nummer 53. Het gotisch complex illustreert de typische L-vormige plattegrond met een hoge trap- of uitkijktoren. De gotiek met kenmerkend maaswerk en de typische Brugse traveenissen is onder meer terug te vinden bij de panden Huidenvettersplein nummer 13, het voormalig ontvangstkantoor voor de accijnzen. De toepassing van de Brugse traveenissen en maaswerk is terug te vinden bij onder meer het pand Braambergstraat nummer 14. Het pand Vismarkt nummer 10 illustreert de toepassing van meer decoratief uitgewerkt maaswerk.

Een uitgesproken voorbeeld van barokke architectuur is het pand Rozenhoedkaai nummer 1, met onder meer de overkragende bovenbouw op een boogfries, de geblokte ontlastingsbogen en de rijk uitgewerkte bas-reliëfs. Het pand Huidenvettersplein nummer 10, gebouwd door meester-metselaar E. Feys, is een rijk voorbeeld van een barokke gevel met een in- en uitgezwenkte top, een driehoekige frontonbekroning, voluten en siervazen.

De invloed van de Franse stijlen is duidelijk merkbaar bij het pand Vismarkt nummer 8. Bij de uitwerking van de gevel werden zowel rococo- als directoire-elementen verwerkt. De

overdekte vismarkt is een kenmerkend voorbeeld van openbare architectuur in neoclassicistische stijl naar ontwerp van architect J.R. Calloigne. Het is het enige bewaarde openbare gebouw dat tijdens de Hollandse periode in Brugge werd gerealiseerd.

Het laat-classicisme wordt ook geïllustreerd door verschillende panden, waarbij het ene meer is uitgewerkt dan het andere. Naast het samenvoegen van kleinere panden tot brede herenhuizen zoals bij het pand Braambergstraat nummer 10 komen vanaf de tweede helft van de 18de eeuw en voornamelijk in de eerste helft van de 19de eeuw ook de schermgevels voor. In de 19de eeuw evolueert het laatclassicisme naar een zwaarder uitgewerkt neoclassicisme zoals het pand Braambergstraat nummer 12. Vanaf 1877 worden restauraties opgevat als historiserende en verfraaiende "Kunstige Herstellingen" waarbij het Brugse karakter wordt geaccentueerd. De rol van de "Kunstige Herstellingen" binnen het stadsgezicht is heel groot en geeft tevens een evolutie aan van de historiserende restauraties. Een kenmerkend voorbeeld binnen het stadsgezicht is het voormalig brouwerij- en mouterij complex van Léon Schaevebeke. Dit complex is tevens een getuige van de vele toonaangevende architecten en bouwmeesters die in Brugge werkzaam waren zoals onder meer de architecten E. Timmerly en T. Raison die een romantisch en pittoresk uitzicht gaven aan dit stadsgezicht.

Het voorliggend stadsgezicht, en de Rozenhoedkaai in het bijzonder, vormt een typevoorbeeld van hoe het stadsbeeld in Brugge in de 20ste eeuw vaak kunstmatig verouderd werd, om te voldoen aan een vermeend ideaalbeeld. Een kenmerkend voorbeeld zijn de houten gevels van de panden Wollestraat nummer 41-43, die als compleet nieuwe pseudo-middeleeuwse huizen werden gebouwd. Hierdoor kreeg dit stadsgezicht een romantisch en pittoresk uitzicht. De kaaimuren, de Blinde Ezelbrug, de imposante bebouwing langs de oevers vormt – samen met de gaaf bewaarde gevelrijen in de aanpalende straten en pleinen – een uniek geheel. De Vismarkt, het Huidenvettersplein en de Rozenhoedkaai met omgeving zijn mede door hun hoge esthetische en architecturale kwaliteiten, steeds een publieke aantrekkingspool geweest, die ook internationaal gesmaakt werd en wordt;

Overwegende dat de Vismarkt, het Huidenvettersplein en de Rozenhoedkaai met omgeving als stadsgezicht een ruimtelijk-structurende waarde bezitten die als volgt wordt gemotiveerd: De openbare pleinen Vismarkt en Huidenvettersplein vormen binnen het centrum van de stad Brugge belangrijke stedelijke structuren die een essentiële rol speelden in de economische ontwikkeling van de stad door enerzijds hun locatie in nabijheid van de Reie en de Burg en anderzijds door de aanwezigheid van de overdekte vismarkt en de gildehuizen op beide pleinen.

De Rozenhoedkaai vormt een belangrijke lineaire structuur die al staat weergegeven op de kaart van Marcus Gerards (1562). Tot 1787 sloot de Rozenhoedkaai aan op Kraanrei die doorliep op de Markt onder de Waterhalle door tot aan het Jan Van Eyckplein. De Rozenhoedkaai biedt een zicht op de belangrijke gebouwen die sinds de Middeleeuwen dit stadsgezicht zo uniek maken;

Overwegende dat de Vismarkt, het Huidenvettersplein en de Rozenhoedkaai en omgeving als stadsgezicht een stedenbouwkundige waarde bezitten die als volgt wordt gemotiveerd:

Het stadsgezicht van de Vismarkt, het Huidenvettersplein en de Rozenhoedkaai met omgeving illustreert de stadsuitbreiding in de 13de eeuw. Het uitzicht van de Vismarkt en het Huidenvettersplein en de straten die erop uitgeven, is historisch gegroeid en vloeit voort uit opeenvolgende stedenbouwkundige ingrepen. De ontwikkeling van dit stadsgedeelte werd ingezet in 1246 toen de Minderbroeders via een grondruil een stuk van de stadswide "De Braamberg", kregen. Na het verder bebouwen van deze stadswijk bleef een open plein bewaard met de naam "Braamberg", de latere Vismarkt;

Overwegende dat de Vismarkt, het Huidenvettersplein en de Rozenhoedkaai met omgeving als stadsgezicht een archeologische waarde bezitten die als volgt wordt gemotiveerd:

De Vismarkt, het Huidenvettersplein en de Rozenhoedkaai en omgeving kunnen worden beschouwd als een belangrijk bodemarchief met sporen van menselijke activiteiten en constructies die daar achtereenvolgens aanwezig waren en die belangrijk zijn voor hun betekenis in de studie van de geschiedenis van de stad Brugge. Op het stadsplan van Marcus

Gerards van 1562 staan verschillende constructies die in de loop der eeuwen zijn verbouwd of afgebroken. De oostzijde van de Vismarkt werd tot 1762 ingenomen door het "Oostvleeshuis". Het Oostvleeshuis was het ambachtshuis van de vleeshouwers. Dit gebouw nam de volledige oostzijde van de Vismarkt in. De oudste vermeldingen dateren van het einde van de 14de eeuw,

BESLUIT:

Artikel 1. Met toepassing van artikel 6.1.1 tot en met artikel 6.1.11 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 en artikel 6.2.1 van het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014 worden de volgende onroerende goederen voorlopig beschermd als stadsgezicht:

De Vismarkt, het Huidenvettersplein en de Rozenhoedkaai met omgeving in Brugge,

Vismarkt nummer 1, Vismarkt nummer 1A, Vismarkt nummer 2, Vismarkt nummer 3, Vismarkt nummer 4, Vismarkt nummer 5, Vismarkt nummer 6, Vismarkt nummer 7, Vismarkt nummer 8, Vismarkt nummer 9, Vismarkt nummer 10, Vismarkt nummer 11, Vismarkt nummer 12, Vismarkt nummer 13, Vismarkt zonder nummer,

Huidenvettersplein nummer 1, Huidenvettersplein nummer 2, Huidenvettersplein nummer 4, Huidenvettersplein nummer 10, Huidenvettersplein nummer 12, Huidenvettersplein nummer 13, Huidenvettersplein zonder nummer,

Rozenhoedkaai nummer 1, Rozenhoedkaai nummer 2, Rozenhoedkaai nummer 3, Rozenhoedkaai nummer 4, Rozenhoedkaai nummer 5, Rozenhoedkaai nummer 6, Rozenhoedkaai nummer 7, Rozenhoedkaai nummer 8, Rozenhoedkaai nummer 9, Rozenhoedkaai zonder nummer,

Braambergstraat nummer 1, Braambergstraat nummer 1A, Braambergstraat nummer 2, Braambergstraat nummer 3, Braambergstraat nummer 4, Braambergstraat nummer 5, Braambergstraat nummer 6, Braambergstraat nummer 6A, Braambergstraat nummer 7, Braambergstraat nummer 8, Braambergstraat nummer 10, Braambergstraat nummer 11, Braambergstraat nummer 12, Braambergstraat nummer 14, Braambergstraat nummer 16, Braambergstraat nummer 18, Braambergstraat zonder nummer,

Wollestraat nummer 21, Wollestraat nummer 23, Wollestraat nummer 25, Wollestraat nummer 27, Wollestraat nummer 29, Wollestraat nummer 29A, Wollestraat nummer 31A, Wollestraat nummer 31B, Wollestraat nummer 33, Wollestraat nummer 35, Wollestraat nummer 37, Wollestraat nummer 39, Wollestraat nummer 41, Wollestraat nummer 43, Wollestraat nummer 45, Wollestraat nummer 47, Wollestraat nummer 49, Wollestraat nummer 51, Wollestraat nummer 53, Wollestraat zonder nummer,

Jozef Suveestraat nummer 2 A, Jozef Suveestraat zonder nummer,

Bekend ten kadaster: Brugge, 2de afdeling sectie B, perceelnummers 828 A (deel), 829 A, 830 A, 830 C, 831 B, 832 B, 833 H, 833 L, 835 A, 838 B, 839 A, 840, 841 B, 904 F (deel), 905 P (deel), 906 G (deel), 910 B (deel), 911 G, 912 C, 913 G, 913 F, 914 D, 1146 D, 1147 A, 1148, 1149, 1152 B, 1153, 1154 E, 1157 D, 1158, 1160 A, 1161, 1162, 1163 A, 1164 B, 1165 A, 1166, 1167 C, 1168 K, 1169/D2, 1169/E2, 1169/F2, 1169 W, 1170 F, 1171 M, 1171 N, 1172 L, 1173 C, 1174 D, 1175 C, 1176 C, 1206/2B, 1206/2C en een deel van het openbaar domein.

De voorlopig beschermde onroerende goederen zijn aangeduid op het plan dat als bijlage bij dit besluit wordt gevoegd.

De fotoregistratie van de fysieke toestand van de voorlopig beschermde goederen wordt als bijlage bij dit besluit gevoegd.

Art. 2. Het stadsgezicht heeft de volgende erfgoedwaarden:

- 1° historische waarde;
- 2° architecturale waarde;
- 3° ruimtelijke-structurerende waarde;
- 4° stedenbouwkundige waarde;
- 5° archeologische waarde.

Het stadsgezicht wordt door de volgende erfgoedelementen en de erfgoedkenmerken getypeerd:

De Vismarkt is een rechthoekig plein met centraal de vismarkt van 1820-1821. Het plein is voorzien van kasseien die doorlopen tot aan de kaaimuren van de Groene Rei aan de noordzijde. Hier staan drie opgaande lindes die aansluiten bij de bomenrij aan de Groenerei. Aan de westzijde van het plein lopen de kasseien door tot aan de gevels. Aan de oostzijde van het plein is er een kasseistrook met daarop aansluitend verhoogde voetpaden. Aan de noordzijde van het plein bevindt zich de Blinde Ezelbrug. De Blinde Ezelbrug is gelegen over de Groene Rei en verbindt de Burg met de Vismarkt, via de Blinde Ezelstraat. De huidige brug is gebouwd in 1855 naar een ontwerp van de Brugse stadsarchitect Jean-Brunon Rudd (1792-1870). De Blinde Ezelbrug is een eenvoudige, quasi vlakke boogbrug waarvan het wegdek bedekt is met kasseien. Het parement van de boog en borstweringen is van natuursteen, afgedekt met dekstenen van blauwe hardsteen.

Centraal op het plein staat de vismarkt, een gebouw met rechthoekige plattegrond bestaande uit een overdekte gaanderij rond een centrale en open binnenplaats. Een dubbele colonnade van 126 Toscaanse zuilen zonder basis omsluit een rechthoekig binnenplein. De zuilen ondersteunen een bepleisterde en beschilderde fries. De bedaking bestaat uit een leien zadeldak met een eenvoudige zichtbare eiken dakstoel. Aan de zijde van de Braambergstraat wijkt het neoclassicistisch gebouw terug ten opzichte van de rooilijn. De centrale toegang tot het binnenplein wordt er geaccentueerd door een verhoogde rondboogportiek onder een schilddak. Centraal op het binnenplein staat een pomp die bekroond wordt met een obelisk van blauwe hardsteen, aan de basis voorzien van twee waterbakken en bronzen tuiten. Achteraan het binnenplein, grenzend aan de Steenhoudersdijk, springt de colonnade uit. Ze omsluit hier een tweede koer, namelijk deze van de vismijn. De vismijn bestaat uit een centrale, licht hellende verkoopvloer met errond een overdekte gaanderij. Tussen beiden staat eenvoudig, smeedijzeren hekwerk. De tribune van de veilingmeester is overkapt met een zinken vijfzijdig dakje op gietijzeren colonnetten. In 1852 werden de oorspronkelijke houten verkooptafels en de verschillende vleugels vervangend door verkoopbanken van blauwe hardsteen vooraan opengewerkt met vierkante en ovale vlakken in een geprofileerde omlijsting. Tussen de banken bevinden zich tussenschotten met afgeronde hoeken. De strakke neoclassicistische vormtaal van deze colonnade verwijst duidelijk naar het Franse neoclassicisme van de late 18de en de vroege 19de eeuw.

De pleinwanden aan de oost- en de westzijde zijn heterogeen opgebouwd en bestaan uit diepen breedhuizen van twee à zeven traveeën breed en twee à drie bouwlagen hoog onder een pannenzadeldak of mansardedak. Enkele panden aan de westzijde van de Vismarkt hebben een achterbouw die uitgaat aan het Huidenvettersplein. De oostzijde van het plein wordt gevormd door de panden Vismarkt nummer 1 tot en met Braambergstraat nummer 11. Deze pleinwand wordt grotendeels ingenomen door het zogenaamde Oostvleeshuis (Vismarkt nummer 1, 1A), het voormalig ambachtshuis van de vleeshouwers. Thans een breedhuis met dubbelhuisopstand van zeven traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een mansardedak voorzien van drie dakvensters getypeerd door een neoclassicistische vormgeving met een driehoekige frontonbekroning, klauwstukken die overgaan in pilasters, vensters in geprofileerde omlijsting en uitgewerkte sluitsteen. De gevel wordt afgelijnd door

een uitgewerkte kroonlijst met tandlijst, modillons en acanthusbladeren. Oorspronkelijk beschilderde en bepleisterde lijstgevel, thans op een gecementeerde plint, is opengewerkt met rechthoekige betraliede kelderopeningen. De gevel wordt horizontaal belijnd door bepleisterde en beschilderde banden en geprofileerde waterlijst boven de vensters op de verhoogde begane grond. De gevels zijn opengewerkt met licht getoogde vensteropeningen in een vlakke bepleisterde en beschilderde omlijsting. Centraal een rondboogpoort. De afgeschuinde hoek is voorzien van een grenssteen van blauwe hardsteen.

Vismarkt nummer 2 is een breedhuis met een dubbelhuisopstand van vijf traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een schilddak bedekt met Vlaamse pannen voorzien van twee dakvensters met frontonbekroning. Het pand werd gebouwd in de eerste helft van de 19de eeuw en vormde tot 1906 één geheel met het pand Vismarkt nummer 3.

Het pand heeft een bepleisterde en beschilderde lijstgevel opengewerkt met rechthoekige muuropeningen in vlakke omlijstingen met oren, een sluitsteen en doorgetrokken lekdrempels. De gevel wordt horizontaal afgelijnd door een kroonlijst op klossen.

Vismarkt nummer 3 is een breedhuis met enkelhuisopstand van twee traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een schilddak bedekt met Vlaamse pannen. Voor 1906 één geheel vormend met het buurpand Vismarkt nummer 2.

De bepleisterde en beschilderde lijstgevel is opengewerkt met rechthoekige openingen in een vlakke omlijsting met oren. De bovenvensters zijn op de verdieping voorzien van een sluitsteen en doorgetrokken lekdrempels van blauwe hardsteen. De gevel wordt horizontaal afgelijnd door een kroonlijst op klossen.

Vismarkt nummer 4 is een eenlaagswoning van vijf traveeën breed en één bouwlaag hoog onder een zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Het huidige pand, van circa 1920, heeft een oranje bakstenen lijstgevel voorzien van twee puntgevels. De toppen zijn telkens voorzien van een rechthoekig venster in een rondboognis met afgeschuinde dagkanten. De begane grond is opengewerkt met rechthoekige vensteropeningen en deuropening, telkens met een betonnen latei en behouden schrijnwerk.

De westzijde van het plein wordt ingenomen door de panden Vismarkt nummer 5 tot en met Vismarkt nummer 13. De panden Vismarkt nummer 7 en 8 lopen door tot aan het Huidenvettersplein.

Vismarkt nummers 5-6 is een hoekpand bij de Braambergstraat van vier traveeën breed aan de Vismarkt, vier traveeën breed aan de Braambergstraat, en twee bouwlagen hoog onder een zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Het pand dateert uit de tweede helft van de 17de eeuw. Verankerde, beschilderde bakstenen trapgevel met een verhoogde begane grond. De plint is voorzien van twee kelderluiken. Hoekblokken van blauwe hardsteen. Rechthoekige bovenvensters, op de tweede bouwlaag met afgeschuinde dagkanten en geblokte ontlastingsbogen. De begane grond is voorzien van een deels behouden 17de-eeuwse pui bestaande uit gekoppelde vensters met penanten en negblokken van zandsteen. De zijgevel is een lijstgevel met centraal getrapt dakvenster. Kelderluiken en vensters met afgeschuinde dagkanten, op de bovenverdieping telkens geplaatst onder geblokte ontlastingsbogen. Aan de Braambergstraat een diephuis van twee traveeën breed en drie bouwlagen hoog onder een zadeldak, gedateerd "1674" volgens de jaarankers. Verankerde, beschilderde trapgevel met verhoogde begane grond voorzien van een kelderluik.

Vismarkt nummer 7, een breedhuis van drie traveeën breed en twee en een halve bouwlaag hoog onder een pannen zadeldak werd vermoedelijk gebouwd op het einde van de 19de eeuw. Het huidige pand, dat doorloopt tot aan het Huidenvettersplein, heeft aan de Vismarkt een verankerde beschilderde lijstgevel opengewerkt met rechthoekige muuropeningen voorzien van bewaard schrijnwerk, getypeerd door een grote roedeverdeling. De gevel wordt afgelijnd door een kroonlijst op klossen. Aan het Huidenvettersplein, een breedhuis van drie traveeën breed en drie bouwlagen hoog onder een pannen schilddak. De verankerde

bakstenen lijstgevel is opengewerkt met rechthoekige muuropeningen voorzien van onderdorpels van blauwe hardsteen.

Vismarkt nummer 8 is een onderkelderd breedhuis met dubbelhuisopstand van drie traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een mansardedak bedekt met Vlaamse pannen. Dit pand dateert uit het derde kwart van de 18de eeuw en vervangt een gotische puntgevel. Het pand is ingeplant op een perceel dat doorloopt tot aan het Huidenvettersplein. De beschilderde lijstgevel wordt getypeerd door een middenrisaliet, gekorniste kordons en sierlijk afgeronde dakkapel boven de eveneens gekorniste kroonlijst. In de linkertravee bevindt zich een kelderluik en in de rechtertravee een keldergat. De licht verhoogde begane grond wordt geordonneerd door een rondboogarcade op pilasters met ingeschreven vensters in de zijtravee en centrale deur toegankelijk via drie trappen van blauwe hardsteen. De rondboogvensters zijn voorzien van een rocaille als sluitsteen. De deur is gevat in een vlakke omlijsting met rocaillesluitsteen. Licht getoogde bovenvensters. Centraal balkon van blauwe hardsteen op uitgewerkte consoles getypeerd door rocailles van blauwe hardsteen, afgesloten door een ijzeren balkonleuning in directoirestijl. Behouden schrijnwerk op de verdieping, bestaande uit schuiframen. Aan het Huidenvettersplein een lijstgevel van drie traveeën breed en één bouwlaag hoog en een verhoogde begane grond onder een mansardedak bedekt met Vlaamse pannen. Verankerde bakstenen beschilderde lijstgevel open gewerkt met rechthoekige muuropeningen voorzien van bewaard schrijnwerk. De verhoogde begane grond is toegankelijk via een buitentrap van blauwe hardsteen.

Vismarkt nummer 9, een breedhuis van twee traveeën breed en drie bouwlagen hoog onder een pannen zadeldak, ingeplant op een perceel dat doorloopt tot aan het achterliggende Huidenvettersplein. Volgens de bewaarde bouwvergunning gebouwd in 1850 in plaats van een 17de-eeuwse trapgevel van twee traveeën breed en twee bouwlagen hoog.

De bepleisterde en beschilderde lijstgevel wordt horizontaal belijnd door een kordon van blauwe hardsteen en wordt afgelijnd door een kroonlijst op klossen. De gevel is opengewerkt met rechthoekige muuropeningen. De begane grond is voorzien van een natuurstenen winkelpui. Aan het Huidenvettersplein een smalle lijstgevel van twee traveeën breed op de begane grond en drie bouwlagen hoog onder een pannen zadeldak. Verankerde bakstenen beschilderde lijstgevel opengewerkt met rechthoekige muuropeningen voorzien van bewaard schrijnwerk.

Vismarkt nummer 10, een diephuis van twee traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een pannen zadeldak bedekt met Vlaamse pannen, vormt nu één geheel met het buurpand. Vismarkt nummer 11. Het pand zogenaamd "De gouden Carpel" is "1626" gedateerd door middel van een jaarsteen. Verankerde roodbakstenen trapgevel waarvan de begane grond is voorzien van een natuurstenen winkelpui met centraal een 18de-eeuwse korfboogingang met natuurstenen omlijsting gekoppeld aan een kroonlijst. De bovenvensters en de zolderopening zijn gevat in één grote nis met kwartrond geprofileerde zijkanten met basementen. Tussen de vensters staat een penant door middel van trapjes afgedekt. Boven de vensters zit als ontlastingsboog een accoladeboogje met een klaverblad versierd en voorzien van een open voeg. Het halfrond boogveld van het topvenster is voorzien van bakstenen maaswerk. De bovenvensters zijn voorzien van behouden schrijnwerk.

Vismarkt nummer 11, zogenaamd "In Sint Jacob" volgens opschrift en afbeelding van Sint-Jacob in een medaillon. Diephuis van twee traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Het pand werd samen met het buurpand Vismarkt nummer 10 gebouwd in 1626. Tot de oudere toestand behoort de zolderopening in een rondboognis voorzien van kwartrond geprofileerde zijkanten.

Verankerde roodbakstenen trapgevel open gewerkt met rechthoekige bovenvensters met afgeschuinde dagkanten. De bovenbouw was oorspronkelijk voorzien van Brugse traveeën en maaswerk in de boogvelden. Rechthoekige bovenvensters onder een strek en voorzien van natuurstenen onderdorpel. In de top een rondboognis met afgeschuinde dagkanten, voorzien van een rechthoekig venster met een natuurstenen bolkozijn. De bovenvensters hebben behouden schrijnwerk. Rechts natuurstenen hoekblokken.

Vismarkt nummer 12, huis zogenaamd "den Groenen Hondt", diephuis van drie traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een pannen zadeldak. Gebouwd circa 1962 in plaats van een 19de-eeuwse lijstgevel. Bakstenen trapgevel met verhoogde begane grond voorzien van een houten driedelige winkelpui. De gevel is opengewerkt met rechthoekige muuropeningen.

Vismarkt nummer 13, hoekpand bij het Huidenvettersplein, zogenaamd "De Carpel". Diep gericht hoekhuis van drie traveeën breed aan de Vismarkt en twee traveeën breed aan het Huidenvettersplein. Drie bouwlagen hoog onder een afgewolfd zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Verankerde, bepleisterde en beschilderde lijstgevel met 19de-eeuws uitzicht. De gevel wordt horizontaal afgelijnd door een houten kroon- en tandlijst. De gevel aan de kant van het Huidenvettersplein is open gewerkt met rechthoekige vensters op doorgetrokken lekdrempels, op de eerste bouwlaag zijn de vensters geplaatst in geprofileerde omlijsting. Het rechtervenster van de eerste bouwlaag wordt geflankeerd door twee verdiepte panelen met cartouches en rozetten. De begane grond heeft vensteromlijstingen van blauwe hardsteen en is voorzien van een afgeschuinde hoektravee van 1886. Behouden schrijnwerk op de verdieping.

Het Huidenvettersplein, toegankelijk via twee smalle doorgangen, is een gekasseid plein met centraal een zuil van 1925 opgebouwd uit een voetstuk, een zuil en met twee schildhoudende leeuwen, gehouwen uit zandsteen en kwarts.

De pleinwanden zijn fasegewijs tot stand gekomen en zijn heterogeen samengesteld. De oostelijke pleinwand wordt onder meer ingenomen door achterhuizen die horen bij de panden Vismarkt nummers 8, 9 en 10. De westelijke pleinwand wordt ingenomen door panden die uitgeven aan de Rozenhoedkaai en die de Rozenhoedkaai een romantisch en pittoresk uitzicht verschaffen. De zuidelijke pleinwand wordt gevormd door de achtergevels van de panden Braambergstraat nummers 1, 3 en 5.

Het Huidenvettersplein nummer 1 is een gotisch diephuis gebouwd in de 16de eeuw van vier traveeën breed aan de Vismarkt en drie traveeën breed aan het Huidenvettersplein. Pand van twee bouwlagen hoog onder een zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Het huidige uitzicht is het resultaat van een restauratie in 1937. Verankerde beschilderde bakstenen trapgevel met laat-gotische kenmerken. De begane grond is voorzien van een tudorboogdeur met onbeschilderde, afgeschuinde dagkanten en boogrug onder een bovenlicht met afgeschuinde dagkanten. De vensters zijn rechthoekig en zijn voorzien van een strek, op de begane grond zijn ze voorzien van afgeschuinde dagkanten en ontlastingsbogen. In de geveltop twee rechthoekige zoldervensters boven elkaar, elk afzonderlijk gevat in een rondboog- of een segmentboognis met driepasmaaswerk in het boogveld. De zijgevel is opgevat als een lijstgevel van drie traveeën breed en twee bouwlagen hoog. Onder de kroonlijst een spitsboogfries aanzettend op kleine consoles. De dakkapel is voorzien van een tuitgevel en een zolderluik in een rondboognis met afgeschuinde dagkanten.

Huidenvettersplein nummer 2, een smal breedhuis van twee traveeën breed en drie bouwlagen hoog onder een zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Oorspronkelijk voorzien van een spitsboogfries die in 1849 verdween toen de tweede verdieping tot stand kwam. Verankerde bakstenen beschilderde lijstgevel opengewerkt met rechthoekige muuropeningen, op de eerste verdieping met doorgetrokken onderdorpels.

Huidenvettersplein nummer 4, smal breedhuis uit het eerste kwart van de 19de eeuw van één travee breed en drie bouwlagen hoog onder een pannen zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. De verankerde bakstenen beschilderde lijstgevel is opengewerkt met rechthoekige muuropeningen voorzien van behouden schrijnwerk op de verdieping. De verankerde bakstenen beschilderde lijstgevel wordt horizontaal belijnd door de doorgetrokken onderdorpels.

Huidenvettersplein nummer 10, voormalig ambachtshuis van de Huidenvetters. Dit complex bestaat uit twee vleugels evenwijdig met de Reie ingeplant. De noordvleugel heeft een gekanteelde bakstenen gevel van twee bouwlagen hoog en vijf traveeën breed onder een leien zadeldak. Gedateerd door middel van vernieuwde gevelstenen "1630" en "XVICXXX".

Hoekhuis van twee traveeën breed (kant Braambergstraat) en vier traveeën diep, twee bouwlagen hoog onder een zadeldak bedekt met daktegels. Door middel van nieuwe cartouches gedateerd "ANNO / 1716". Barokke gevel met in- en uitgezwente top onder bekronend driehoekig fronton en met voluten voorzien van bekronende siervazen. Typerend spel tussen Euvillesteen voor de sierelementen en het bakstenen parement. Heropend drielicht op de begane grond. In de top een rechthoekige vensteropening voorzien van een natuurstenen bolkozijn geplaatst in een omlijsting aanzettend op klauwen en eindigend op voluten. Op de begane grond, ouder metselwerk en duimen voor het hangwerk van de poort die het pleintje afsloot zoals staat weergegeven op de kaart van Marcus Gerards (1562).

De Reiegevel is een bakstenen lijstgevel van vier traveeën breed. Verankerde bakstenen lijstgevel opengewerkt met rechthoekige muuropeningen voorzien van herstellende bolkozijnen en deur met gedeeld bovenlicht.

Het aansluitend hoofdvolume is een dubbelhuis van vijf traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een leien zadeldak gevat tussen twee trapgevels. Het dakvlak is voorzien van pittoreske dakkapellen.

Gedateerd door middel van vernieuwde gevelstenen "1630" en "XVICXXX". Cartouche met opschrift zegt "De eerste steen van het nieuw ambachtshuis der Huidevetters werd gelegd door de deken Jan Stuyls. 7en maart 1630. Bouwmeester Jan De Smet. Hersteld in 1912 door B.M. Ster, E. Timmery".

De verankerde bakstenen lijstgevel wordt horizontaal geleed door een waterlijst van Euvillesteen boven de begane grond en door een waterlijst onder de overkragende bovenmuur, afgeboord met kantelen. De begane grond is opengewerkt met rechthoekige muuropeningen voorzien van afgeschuinde dagkanten en voorzien van betraliede bolkozijnen, ontlastingsbogen met open voeg en als korte, natuurstenen banden doorgetrokken onder-, tussen- en bovendorpels. De rondboogdeur is geplaatst in een geprofileerde omlijsting van blauwe hardsteen voorzien van een geprofileerde lekdrempel met bekronende kruisbloem. Op de bovenverdieping twee rechthoekige vensteropening voorzien van natuurstenen kruiskozijnen.

De Reiegevel is een verankerde bakstenen lijstgevel opengewerkt met rechthoekige muuropeningen voorzien van afgeschuinde dagkanten en natuurstenen kozijnen. Tegen de achtergevel is een traptoren uitgebouwd, het benedengedeelte van het torentje is vierzijdig opgebouwd, het is opengewerkt met vier venstertjes. Ter hoogte van het dak wordt het torentje achzijdig, twee zijden hebben ieder drie korfboognissen met een rechthoekig venster. In de bovenste korfboognis is het boogveld met een beeldhouwde cartouche versierd. Het torentje is bekroond met een ingesnoerde naaldspits en bekronende windvaan.

Huidenvettersplein nummer 12, zogenaamd "De (Groote) Hollander". Breedhuis van vier traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een leien zadeldak. Het pand gaat in kern terug tot circa 1648. Neo-barokke gevel van verankerde baksteen, per twee traveeën uitlopend op een trapgevel. Kenmerkend gebruik van natuursteen voor de kruiskozijnen, de geprofileerde en de geblokte deuromlijsting met oren en druiplijst, de geblokte ontlastingsbogen en de boogveldversieringen met taferelen over het leerlooien. IJzeren uithangbord met opschrift "HOTEL / RESTAURANT / DUC DE BOURGOGNE". Hergebruikte gevelsteen vermoedelijk uit de 18de eeuw.

Aan de Reie, samenstel van een breed- en een diephuis van respectievelijk zes, vier en drie traveeën breed onder een leien schilddak voorzien van typerende dakkapellen. Laat-classicistische, bepleisterde en beschilderde lijstgevels uit het eerste kwart van de 19de eeuw. Links, een kleine erker met rondboogvormige vensters voorzien van behouden schrijnwerk. Tegen het breedhuis, aangebouwde nu beglaasde galerij onder lessenaarsdak bedekt met leien. De lijstgevels zijn opengewerkt met kelderopening, rechthoekige benedenvensters met kleine roedeverdeling en rechthoekige bovenvensters in rondboognissen op doorgetrokken lekdrempels. De oorspronkelijk open galerij wordt geritmeerd door gekoppelde monolithische zuilen, van roodgrijze marmer, balusterborstweringen in trompe-l'oeil. Rechts

van de galerij, rechthoekige, fraaie erker met typisch rondboogvenster in rondboognis onder geprononceerde kroonlijst.

Aan de westzijde, verankerde en beschilderde bakstenen gevel met bepleisterde en beschilderde bovenbouw op geprofileerde consoles. Rechthoekige, laat-classicistische erker met rechthoekige vensters met kleine roedeverdeling.

Huidenvettersplein nummer 13, Voormalig stadsontvangstkantoor zogenaamd "Stadsassysse". Dit gebouw bestaat uit twee volumes. Volume aan het Huidenvettersplein, een breedhuis van vijf traveeën breed en drie bouwlagen hoog onder afgesnuit zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Verankerde bakstenen lijstgevel opengewerkt met rechthoekige muuropeningen. Het ander volume is twee traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een leien zadeldak. Het pand dateert uit het midden van de 16de eeuw, met latere aanpassingen onder meer in 1872, in 1962-1963 en in 1970. Bakstenen pleingevel met schoorsteenschacht tussen de vierde en vijfde travee. De zijgevel heeft een laatgotische, verankerde, bakstenen trapgevel. De gevel is opengewerkt met een korfboogdeur onder cartouche met twee vissen (1872) in samengestelde nis; drielicht (1872) in korfboognis met maaswerkversiering in bovenlicht. De bovenverdieping wordt geritmeerd door Brugse traveeën, type II met spitsboogafsluiting en doorgetrokken penant eindigend op twee trapjes. De vensteropeningen zijn voorzien van kruiskozijnen onder rijk maaswerk. Verweerde cartouche op de middenpenant. De reiegevel is opengewerkt met rechthoekige openingen, ook voor de kelder; verankerde schoorsteenschacht boven de uiterste rechtertravee. De Reiegevel kenmerkt zich door een verankerde bakstenen lijstgevel, opengewerkt met rechthoekige muuropeningen.

De zuidzijde van de Rozenhoedkaai wordt gekenmerkt door een aaneengesloten heterogene bebouwing bestaande uit diep- en breedhuizen van twee à vier traveeën en twee bouwlagen onder zadeldak met lijst-, trap- of klokgevel. De noordzijde wordt enerzijds bepaald door de dominante aanwezigheid van de houten gevels van de panden Wollestraat nummer 41-43, die als pseudo-middeleeuwse huizen werden gebouwd en anderzijds het gotisch pand Wollestraat nummer 53 met imposante treurbeuk aan de oevers van de Reie. De Rozenhoedkaai is een gekasseide straat met aan weerszijden voetpaden die aan de noordzijde doorlopen tot aan de bakstenen kaaimuren met natuurstenen dekstenen aan de Reie.

Rozenhoedkaai nummers 1-2, zogenaamd "De Zeven Werken van Barmhartigheid". Onderkelderd hoekpand bij de Eekhoutstraat opgevat als een breedhuis. Opgedeeld in twee woningen, samen vijf traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een zadeldak bedekt met leipannen en voorzien van twee kleine dakkapellen. Gekanteelde gevel met een getrapte middentop, vermoedelijk gebouwd circa 1672 in plaats van een houten gevel. Verankerde baksteenbouw, rechts afgeboord met hoekblokken van zandsteen. Uitragende bovenbouw in overstek op vier korfbogen en twee halve accoladebogen aan de uiteinden. De begane grond is voorzien van drie openingen onder een ontlastingsboog met open voeg, gevat in oorspronkelijke nissen met gekoppelde accoladebogen. Op de bovenverdieping rechthoekige vensteropeningen voorzien van herstellende kruiskozijnen en afgeschuinde dagkanten onder barokgetinte, geblokte rondboognis met bas-reliëf in het boogveld. De zoldervensters zijn voorzien van gelijkaardige reliëfs. Samen stellen ze de Zeven Werken van Barmhartigheid voor. De twee deuren zijn toegankelijk via een bordestrap van blauwe hardsteen. De hoeknis is voorzien van een Madonnabeeld met Kind. De zijgevel is opgevat als een trapgevel opengewerkt met rechthoekige vensters. De benedenvensters zijn geplaatst onder een ontlastingsboog met open voeg gevat in korfboognissen. De kruiskozijnen zijn voorzien van afgeschuinde dagkanten en geblokte ontlastingsbogen met verdiept boogveld op de bovenverdieping. Soortgelijke zolderluiken naar bolkozijnenpatroon.

Rozenhoedkaai nummers 3-4, oorspronkelijk een diephuis van vier traveeën breed en drie bouwlagen hoog onder een schilddak bedekt met Vlaamse pannen. Het pand dateert uit de eerste helft van de 19de eeuw. In 1901, splitsen in twee woningen en aanbrengen van twee, later aangepaste puien. Verankerde bakstenen lijstgevels opengewerkt met rechthoekige

vensters op onderdorpels van blauwe hardsteen. Hoofdgestel en geaccentueerde kroonlijst op klossen. De bovenvensters van het linkerpand bewaren het oorspronkelijk schrijnwerk.

Rozenhoedkaai nummer 5, diephuis van vier traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. De gevel is gedateerd "17/18" door middel van sierlijke cijfers. Verankerde en beschilderde, bakstenen trapgevel op later aangepaste pui met parement van blauwe hardsteen. De gevel is opengewerkt met licht getoogde bovenvensters gevat in een vlakke omlijsting. De twee onderste zoldervensters zijn gevat in een vlakke bepleisterde omlijsting met oren. De geveltop is opengewerkt met een rechthoekig zoldervenster met afgeschuinde dagkanten gevat in een rondboognis met een bepleisterd boogveld en oorspronkelijk voorzien van een schelpmotief. Behouden schrijnwerk op de verdieping.

Rozenhoedkaai nummer 6, huis zogenaamd "De Zoete Naeme Jesus". Diephuis van drie traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Het pand dateert uit de eerste helft van de 18de eeuw. Verankerde bakstenen trapgevel van gele baksteen opengewerkt met rechthoekige bovenvensters onder een strek van rode baksteen. Natuurstenen gevelsteen. Het typisch 18de-eeuws zoldervenster is een licht getoogd venster in vlakke omlijsting van rode baksteen met oren en natuurstenen waterlijstje. Erboven ovale, blinde oculus afgeboord door dezelfde rode baksteen.

Rozenhoedkaai nummer 7, diephuis van twee traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Het pand dateert uit de eerste helft van de 18de eeuw, maar werd vermoedelijk verbouwd in 1851.

Verankerde, bakstenen klokgevel met aangepaste begane grond. De gevel is opengewerkt met rechthoekige vensters voorzien van afgeschuinde dagkanten. Er werd natuursteen gebruikt voor de latei, de onderdorpel, de negblokken en de geblokte ontlastingsbogen. De geveltop wordt afgeboord door een speklaag van natuursteen in het verlengde van de onderdorpel van het rondboogvormig zoldervenster met geblokte omlijsting. Driehoekige frontonbekroning.

Rozenhoedkaai nummers 8-9, huis zogenaamd "Den Zeeruddere". Samenstel van twee diephuizen van samen vier traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder zadeldaken. De panden dateren uit de 17de eeuw. Verankerde, bakstenen trapgevel, met drieledige, neoclassicistisch getinte, houten pui. De bovenvensters zijn rechthoekig en zijn voorzien van afgeschuinde dagkanten, een strek en een geblokte ontlastingsboog. De geveltop is opengewerkt met een rondbogig zoldervenster voorzien van afgeschuinde natuurstenen negblokken. Ter hoogte van de onderdorpels een natuurstenen speklaag. De geveltoppen zijn telkens voorzien van een hijsbalkgat.

Rozenhoedkaai nummer 10, huis zogenaamd "Den Cockuyt", hoekpand bij het Pandreitje. Diephuis van twee traveeën breed aan de Rozenhoedkaai en vijf traveeën breed aan het Pandreitje. Twee bouwlagen hoog onder een zadeldak bedekt met leipannen. Oorspronkelijk was het pand gedateerd "1676". Verankerde bakstenen trapgevel opengewerkt met rechthoekige vensters met afgeschuinde dagkanten en strekken en sporen van drie geblokte, zandstenen ontlastingsbogen op de begane grond. Rondboogvormig zoldervenster in een geblokte omlijsting van rode baksteen. De zijgevel is voorzien van drie ongelijke betraliede en beluikte kelderopeningen. De gevel is opengewerkt met rechthoekige vensters onder strek. De tweede travee is blind. De middentravee loopt uit op een tuitgeveltje met schouderstukken en is voorzien van een klein rechthoekig zoldervenster met afgeschuinde dagkanten en open voeg.

De Braambergstraat sluit aan op de Rozenhoedkaai en is tot en met de Vismarkt voorzien van kasseien. Ter hoogte van de Vismarkt heeft de Braambergstraat een licht verhoogd voetpad met kasseien aansluitend bij de bestrating van de Vismarkt. Aan de zuidzijde van de straat bevindt zich een verhoogd voetpad doorlopend tot aan de gevels. Ter hoogte van de Vismarkt staan vier platanen. De zuidzijde van de straat wordt ingenomen door heterogene

bebouwing bestaande uit diep- en breedhuizen van twee à zes traveeën breed en twee à twee en een halve bouwlaag hoog voorzien van een trap- of lijstgevel. De noordzijde van de straat wordt gevormd door kleinschaliger panden van twee à drie traveeën breed en twee à drie bouwlagen hoog. De panden Braambergstraat nummers 1, 3 en 5 komen uit aan het Huidenvettersplein.

Braambergstraat nummer 1, voormalige herberg "IN DE / VOGEL / MARKT" volgens gevelsteeninscriptie en afbeelding van twee vogels boven de inkom in de zijgevel. Hoekpand bij de Rozenhoedkaai en het Huidenvettersplein. Diephuis, vermoedelijk daterend uit de 17de eeuw. Het huidige uitzicht is het resultaat van een verfraaiende "Kunstige Herstelling" van 1937-1939 naar ontwerp van architect Desiré Maene uit Brugge. Verankerde, bakstenen trapgevel van twee traveeën breed aan de Braambergstraat en vier traveeën breed aan het Huidenvettersplein. Twee bouwlagen hoog onder een zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Gebruik van natuursteen voor onder meer de lateien, de afgeschuinde hoek en de hoekketting. Gebruik van zandsteen voor de penanten van de benedenvensters van de zijgevel. De gevel is opengewerkt met rechthoekige vensters voorzien van afgeschuinde dagkanten. De achtergevel, uitgevend aan het Huidenvettersplein is een verankerde, bakstenen puntgevel met rechthoekig topvenster in segmentboognis met ontlastingsboog met daarboven een hijsbalkgat.

Braambergstraat nummer 2, hoekpand bij het Pandreitje, zogenaamd "De Tanghe". Diephuis van drie traveeën breed aan de Braambergstraat en twee traveeën diep aan het Pandreitje. Gebouwd in de 17de eeuw. Achterbouw in neo-barokke stijl van 1972-1974. Verankerde bakstenen trapgevel gericht naar de Braambergstraat. De begane grond had oorspronkelijk een tweeledige indeling (zie geblokte ontlastingsbogen). Sinds 1972 vierledig puivenster met natuurstenen tussenstijlen en afgeschuinde dagkanten. Op de bovenverdieping en de zolderverdieping rechthoekige vensters met afgeschuinde dagkanten, strek en geblokte ontlastingsbogen aanleunend bij de lokale barok. In de top een hijsbalkgat. Aan het Pandreitje een lijstgevel met centrale getrapte top. Het linker bovenvenster is een gedicht zandstenen kruiskozijn onder geblokte ontlastingsboog. De gevel is opengewerkt met rechthoekige vensters onder strek en voor de zolder met bijkomende afgeschuinde dagkanten en geblokte ontlastingsboog. Neo-barokke aanbouw van vier traveeën breed getypeerd door een centrale tuitgevel, kruiskozijnen en geblokte ontlastingsbogen met mascaronsluitstenen.

Braambergstraat nummer 3, diephuis van twee traveeën breed en twee en een halve bouwlaag hoog onder een zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Beschilderde bakstenen lijstgevel uit de eerste helft van de 19de eeuw, waarachter een oudere kern schuilgaat. De gevel is opengewerkt met eenvoudige rechthoekige openingen op lekdrempels. De mezzaninovensters zijn voor de helft blind. De gevel wordt horizontaal belijnd door een houten kroonlijst op klossen. De achtergevel, uitgevend aan het Huidenvettersplein, is een verankerde en beschilderde bakstenen trapgevel voorzien van een spitsbogig zoldervenster met afgeschuinde dagkanten. Een lage aanbouw onder afgesnuit zadeldak op bepleisterde plint voorzien van een tudorboogdeur.

Braambergstraat nummer 4, diephuis van twee traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een pannen zadeldak. Gebouwd in de loop van de 16de eeuw of de 17de eeuw. Verankerde bakstenen beschilderde trapgevel met een verbouwde begane grond, voorzien van een tweeledige, neoclassicistische houten winkelpui met onder meer een kroonlijst op tandlijst of uitgewerkte modillons en pilasters met gegroefde versieringen. De bovenbouw is opengewerkt met rechthoekig muuropeningen. De oorspronkelijk gedeelde zolderopening is voorzien van afgeschuinde dagkanten.

Braambergstraat nummer 5, "De Mussche Pot" of "Den Groenen Herder". Breedhuis van vier traveeën en drie bouwlagen hoog onder een pannen zadeldak. De voorgevel werd grondig verbouwd rond 1960. Bewaarde 19de-eeuwse achtergevel, uitgevend aan het Huidenvettersplein, opengewerkt met rechthoekige muuropeningen.

Braambergstraat nummer 6 en 6a, samenstel van twee diephuizen van respectievelijk drie en twee traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een pannen zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Gebouwd in de loop van de 17de eeuw. Verankerde bakstenen beschilderde trapgevels op de verdieping opengewerkt met rechthoekige bovenvensters met lekdrempels van blauwe hardsteen. De bovenvensters hebben afgeschuinde dagkanten en natuurstenen negblokken. De gevel wordt horizontaal belijnd door banden ter hoogte van de onder-, de tussen- en de bovendorpels.

Braambergstraat nummer 7, voormalig ambachtshuis van de korendragers. Diephuis van twee traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Verankerde, roodbakstenen trapgevel, gebouwd in plaats van een houten gevel in 1637. Het pand is gedateerd door middel van een natuurstenen barokke jaarcartouche.

Gebruik van natuursteen voor het drielicht op de begane grond, de deuromlijsting met bovenlicht, het bolkozijn van de tweede bouwlaag en voor de gevelstenen en onderdorpel van het rondbogig zoldervenster in geblokte omlijsting.

De gevel is opengewerkt met rechthoekige muuropeningen. Het benedenvenster, opgevat als een drielicht is voorzien van afgeschuinde dagkanten en ontlastingsboogjes met opengewerkte voeg. De deur is gevat in een geblokte omlijsting met afgeschuinde dagkanten. Het bovenvenster is gevat in een rondboognis met afgeschuinde dagkanten, natuurstenen bolkozijn en cartouche in het boogveld. Links en rechts van het bovenvenster twee natuurstenen gevelstenen met voorstelling van een korendrager. Het topvenster is rondboogvormig met een natuurstenen onderdorpel en geblokte omlijsting.

Braambergstraat nummer 8, diephuis van drie traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Gebouwd in de loop van de 17de eeuw. Verankerde en beschilderde, bakstenen trapgevel opengewerkt met rechthoekige vensteropeningen voorzien van afgeschuinde dagkanten, geblokte natuurstenen omlijstingen en geblokte ontlastingsbogen. Het topvenster was oorspronkelijk gevat in een rondboognis, nu nog sporen van de geblokte ontlastingsboog. Behouden neoclassicistische houten winkelpui getypeerd door de gegroefde modillons en de tandlijst.

Braambergstraat nummer 10 en Jozef Suvéestraat nummer 2A, hoekpand bij de Jozef Suvéestraat. Laat classicistische, bepleisterde en beschilderde lijstgevel met empire-inslag. De gevel wordt horizontaal geleed door Franse voegen op de begane grond, een puilijst, doorgetrokken lekdrempels, verdiepte panelen boven de vensters van de tweede bouwlaag en geaccentueerde kroonlijst op dubbele, gegroefde modillons. Rechts, een licht geaccentueerd poortrisaliet met sierlijke, rondbogige vleugeldeur in kwarthol geprofileerde omlijsting en bewaarde voetenschrapper. Erboven een rechthoekige neoclassicistische erker op versierde consoles. Op de begane grond rondboogvormige benedenvensters onder typische geblokte archivoltten op doorgetrokken imposten voorzien van steenhouwersmerken. Rechthoekige bovenvensters en halve radvensters op de mezzanino. Verankerde en beschilderde, bakstenen zijgevel deels getraptd voorzien van een rechthoekig zolderluik met afgeschuinde dagkanten. De dwarsvleugel aan Jozef Suvéestraat heeft een enkelhuisopstand sinds 1911 van vier traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Verankerde en beschilderde, bakstenen lijstgevel bekroond met getraptd dakvenster waarin rechthoekige opening in korfboognis met afgeschuinde dagkanten. In eerste travee, smalle, houten deur van 1911. Rechthoekige vensters op lekdrempels.

Braambergstraat nummer 11, hoekpand bij de Vismarkt. voormalige feestzaal "Eldorado" met café, gebouwd in 1913 naar ontwerp van Brugse architect A. De Brabandere in plaats van een hoekpand met tuit- en lijstgevel. Het pand is twee traveeën breed aan de Vismarkt. Op de hoek zit de inkomtravee. In de Braambergstraat bevinden zich vier traveeën. Het pand is twee bouwlagen hoog onder een mansardedak met pannen en leien. De oranje bakstenen lijstgevel wordt horizontaal belijnd door bepleisterde en beschilderde puilijst en banden ter hoogte van de bovendorpels. De gevel is opengewerkt met segmentboogvensters in een vlakke bepleisterde en beschilderde omlijsting. Het dakvlak is voorzien van dakkapellen.

Braambergstraat nummer 12, hoekpand bij de Jozef Suvéestraat. Hoekpand van vier traveeën breed aan de Braambergstraat en drie traveeën breed aan de Jozef Suvéestraat en drie en een halve bouwlaag hoog onder een schilddak met de nok parallel aan de Braambergstraat bedekt met Vlaamse pannen. Bepleisterde en beschilderde lijstgevel uit het eerste kwart van de 19de eeuw. De begane grond is sinds 1925 voorzien van een vierledige pui onder lijst naar ontwerp van architect A. Dollé (Brugge), geleed door pilasters en doorgetrokken over de zijgevel. De bovenverdieping wordt geritmeerd door doorlopende vensternissen met rechte afsluiting voorzien van rechthoekige vensters met lekdrempels op empire-getinte consoles; rechthoekige of zeshoekige panelen op de borstwering. Halve radvensters van de mezzanino op geprofileerde, doorgetrokken lekdrempels, geflankeerd door dubbele, gegroefde modillons waarop houten, omlopende kroonlijst. Tussen de modillons, médaillons met medusahoofden. Deels bepleisterde en beschilderde, verankerde zijgevel met één van de twee haast vierkante bovenvensters. Het diephuis aan de Jozef Suvéestraat telt twee bouwlagen onder mansardedak bedekt met Vlaamse pannen.

Braambergstraat nummer 14, zogenaamd "*De Gouden Kelk*". Imposant diephuis van vier traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder zadeldak bedekt met Vlaamse pannen, uit het eerste kwart van de 16de eeuw. Verankerde tuitgevel van baksteen, beschilderd. Oorspronkelijk volledig, doch nu enkel op de bovenverdieping geritmeerd door Brugse traveeën, type I, met geblokte rondboogafsluiting en ingeschreven, aangepaste rechthoekige vensters onder bovendorpels met aanzet- en sluitstenen. In de geveltop, tudorboognis met afgeschuinde dagkant en ingeschreven zoldervenster onder een boogveld met driepasmaaswerk. Ter hoogte van derde travee op tweede bouwlaag, rechthoekige houten erker op natuurstenen consoles van vóór 1847. Eclectische houten winkelpui van 1904 onder meer versierd met gegroefde pilasters onder een gekorniste puilijst op neo-rennaissancegetinte consoles. Winkeldeur onder een gestrekte tussendorpel en bovenlicht met ijzeren hekje boven een houten waaier met centraal kelkmotief. De rechter tudorboogdeur met sluitsteen waarop afbeelding van kelk en het bovenlicht dateren van na 1959.

Braambergstraat nummer 16, zogenaamd "*De Goude Rake*". Diephuis van vier traveeën breed en drie bouwlagen hoog onder een zadeldak. De gevel wordt door middel van jaarankers gedateerd "1666". Verankerde bakstenen trapgevel met aangepaste rechthoekige vensters voorzien van een strek, afgeschuinde dagkanten en lekdrempels. De geveltop is voorzien van twee vierkante en een rondbogig zoldervenster. De onderbouw heeft een parement van blauwe hardsteen met twee winkelramen en centrale deuromlijsting naar 18de-eeuws patroon. Op de middenpenant van de tweede bouwlaag, een rondboognis met 18de-eeuws terracottabeeld van Maria met Kind op een console. Onder de beeldnis een smeedijzeren lantaarn met sierlijke arm.

Braambergstraat nummer 18, dubbelhuis van vijf traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een leien zadeldak. Gedateerd op nieuwe gevelstenen, op de bovenverdieping "ANNO/ 1528" en op de begane grond "GEBOUWD IN / 1627 / HERSTELD IN / 1893". Verankerde gekanteelde lijstgevel gecombineerd met een trapgevel boven de drie middentraveeën. Baksteenbouw met gebruik van natuursteen, voor de plint, de vernieuwde kruis- en bolkozijnen en de aanzet- en gevelstenen. De bovenbouw kraagt uit op geblokte rondbogen en wordt geritmeerd door Brugse traveeën type I en III met maaswerk in de boogvelden en op de borstweringen. Twee kleine, houten dakkapellen. Hoge schoorsteenschachten op rechthoekige basis boven beide zijgevels.

De Wollestraat is vanouds een belangrijke handelsstraat, wat zich weerspiegelt in de aanwezige bebouwing. Aan de oostzijde van de straat zijn verschillende kelders aanwezig die oorspronkelijk in verbinding stonden met de kade van de nu gedempte Kraanrei die evenwijdig liep met de Wollestraat. De bebouwing klimt op tot de 13de eeuw. De gevelrij bestaat uit breed- en diephuizen van twee tot zes traveeën en twee tot drie bouwlagen onder een al dan niet afgewolfd zadeldak. De straat is voorzien van een kasseibestrating met aan weerszijden verhoogde voetpaden. De gevelrij is heterogeen opgebouwd en bestaat uit diep- en breedhuizen van twee à zes traveeën breed en twee à drie bouwlagen hoog die fasegewijs

tot stand zijn gekomen. De panden Wollestraat nummers 41-43 en Wollestraat nummer 51 geven door de kenmerkende architectuur aan de Rozenhoedkaai een pittoresk en romantisch karakter.

Wollestraat nummer 21, volgens cartouches: "Hier was 't Groenhuys". Diephuis van drie traveeën breed op de begane grond en twee traveeën breed op de verdieping. Het pand is drie bouwlagen hoog onder een zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Toegevoegd jaartal "15 / 79" en jaarcartouche "1579" in de geveltop. Herbouwd als "Kunstige Herstelling" in 1924 naar ontwerp van architect A. Dugardyn gebaseerd op de oude situatie, maar verfraaid met natuurstenen elementen. Verankerde bakstenen trapgevel met gebruik van zandsteen voor de kruis- en bolkozijnen, de speklagen ter hoogte van de onder-, tussen- en bovendorpels en de ornamenten zoals onder meer de mascarons, de cartouches en het jaartal. De top is voorzien van een rondboogvenster. Op de geveltop prijkt een smeedijzeren windvaan.

Wollestraat nummer 23, Eertijds zogenaamd "De Clavere". Breedhuis van vier traveeën breed en twee en een halve bouwlaag hoog. De gevel heeft een uitzicht van circa 1800. In 1901 werd het pand aangepast in functie van handel. Laat-classicistische bepleisterde lijstgevel opengewerkt met rechthoekige vensteropeningen.

Wollestraat nummer 25, voormalige brouwerij. Monumentaal diephuis met links poortgebouw dat toegang gaf tot brouwerij op het achtererf tegenaan Kraanrei. In de Wollestraat een Bepleisterde en witbeschilderde linker lijstgevel van drie traveeën breed en twee bouwlagen hoog van circa 1800 in empirestijl. Huidig uitzicht van 1998: gevelrestauratie en verbouwing van het pand tot winkels en lofts naar ontwerp van architect L. Van Colen (Ruddervoorde). Poortgebouw: imitatiebanden uitstralend boven de rechthoekige kelderopeningen en de rondboogpoort met sierlijk bovenlicht en arduinen schamppalen. Voorts rechthoekige vensters, op de begane grond onder reliëfs met vrouwelijke figuren met attributen refererend aan de landbouw zoals onder meer een ploeg en hoorn des overvloeds. Op de tweede bouwlaag centraal een Venetiaans venster met smeedijzeren leuning, geflankeerd door met palmetten versierde Ionische zuilen. Reliëf met knielende vrouwenfiguur tussen druiventrossen in het boogveld.

Rechts schermgevel uit het eerste kwart van de 19de eeuw als verbouwing van een 16de-eeuws pand. Vier traveeën breed en vier bouwlagen hoog onder een zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Bepleisterde en witbeschilderde lijstgevel, oorspronkelijk met imitatiebanden uitstralend boven de rondboogige deur en benedenvensters. Rechthoekige bovenvensters met lekdrempelconsole, op de tweede bouwlaag opgevat als ramskoppen en op de overige verdieping bezet met acanthusbladeren.

Aan de Kraanrei een verankerde bakstenen lijstgevel opengewerkt met rechthoekige muuropeningen.

Wollestraat nummer 27, zogenaamd "Den Zandbergh" volgens de naamcartouche. Diephuis van vier traveeën breed en drie bouwlagen hoog onder een zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Verankerde bakstenen trapgevel gebouwd als "Kunstige Herstelling" in 1905 in plaats van een lijstgevel. De gevel wordt horizontaal belijnd door speklagen van zandsteen ter hoogte van de onder-, de tussen- en de bovendorpels. De bovenbouw is opengewerkt met rechthoekige vensters, een topvenster met een ontlastingsboog is voorzien van een mascaroon en diamanten en bepleisterde borstwering met naamcartouches op de tweede bouwlaag.

Wollestraat nummer 29, eertijds zogenaamd "De Oude Steen". Breedhuis van vier traveeën breed op de begane grond en vijf traveeën breed op de verdieping. Het pand is drie bouwlagen hoog onder een afgeknot zadeldak. De huidige gevel van 1889 vervangt een trapgevel. Het pand bewaart een oude 13de-eeuwse-kern. De bovenbouw dateert uit de 17de eeuw, in 1885 en 1889 verbouwd tot een bepleisterde schermgevel met gevelbrede neoclassicistische winkelpui. Bepleisterde en witbeschilderde lijstgevel met imitatievoegen uitwaaiend boven rondboogvensters en -poort. De bovenbouw is opengewerkt met rechthoekige vensters voorzien van afgeschuinde dagkanten. De gevel wordt afgelijnd door een kroonlijst op klossen

waaronder een paneelfries. De achtergevel uitgendend aan de Kraanrei is een verankerde bakstenen lijstgevel van vier traveeën breed en drie bouwlagen hoog, opengewerkt met steekboogvensters voorzien van strekken. De gevel bewaart sporen van oudere openingen.

Wollestraat nummer 29A, diephuis van twee traveeën breed en drie bouwlagen hoog onder een zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Bakstenen trapgevel in neo-rococostijl, uit het eerste kwart van de 20ste eeuw. De gevel is open gewerkt met rechthoekige bovenvensters in vlakke bepleisterde omlijsting met typerende middenkalf en gelijkaardige roedeverdeling geplaatst tussen bepleisterde banden. Het topvenster is rondbogig en geplaatst op een doorlopende lekdrempel. Soortgelijke omlijsting en roedeverdeling.

Wollestraat nummer 31A en 31 B, een breedhuis van zes traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder gemansardeerd zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. De huidige gevel is een ontwerp van architect A. Dugardyn van 1913 in plaats van een rijkelijk uitgewerkte lijstgevel van 1868. Verankerde baksteenbouw met twee in- en uitgezwakte toppen getypeerd door een gebogen fronton, en aflijning met gestileerde zandstenen voluten. Gebruik van zandsteen voor onder meer plint, de rechthoekige muuropeningen als gekoppelde kozijnen van de tweede bouwlaag en bolkozijn in de top, telkens ingeschreven in een rondboognis met negblokken en verbindende speklagen. Resterende ontlastingsbogen boven de huidige entresolvensters.

Wollestraat nummer 33, een diephuis van vier traveeën breed en twee en een halve bouwlaag hoog onder een zadeldak. Lijstgevel van circa 1800 waarachter een oude kern uit de 17de eeuw schuil gaat, onder meer af te lezen van de achtergevel. Volgens een bouwvergunning van 1867 hoge beluikte kelderopening. Bepleisterde en beschilderde classicistische lijstgevel onder een bekronend driehoekig fronton met houten klossen en ovaal radvenster. De gevel is voorzien van rechthoekige bovenvensters geplaatst in een geprofileerde omlijsting met oren, vlakke sluitsteen en lekdrempels van blauwe hardsteen. De vensters op de tweede bouwlaag zijn verrijkt met smeedijzeren leuning.

Wollestraat nummer 35-39, locatie van de voormalige brouwerij-mouterij van Léon Schaeverbeke. Thans "Het Bourgoensche cruyce / Croix de Bourgogne" toegankelijk via de poort van Wollestraat nummer 35. De gebouwen zijn gegroepeerd rondom een rechthoekige binnenkoer die uitgaat op de Rozenhoedkaai, met aan de Rozenhoedkaai een uitkragend balkon met ijzeren leuning op zware consoles. Dit balkon onderging een "Kunstige Herstelling" in 1971 naar ontwerp van architect L. Vermeersch (Brugge).

Wollestraat nummer 37. Eertijds zogenaamd "Huis Poucke". Breedhuis van drie en een halve travee breed en twee bouwlagen hoog onder een zadeldak bedekt met Vlaamse pannen als voortzetting van de achtergevel van het pand Wollestraat nummer 35. Dit pand werd verfraaid in 18de-eeuwse stijl in 1932-1933 naar ontwerp van architect Theo Raison uit Brugge. Verankerde bakstenen beschilderde lijstgevel opengewerkt met rechthoekige muuropeningen onder rechte kroonlijst. Centrale deuromlijsting van blauwe hardsteen met een buitentrap voorzien van een smeedijzeren borstwering en een houten erker op de tweede bouwlaag. De ramen zijn voorzien van kleine roedeverdeling en luiken. Uitkragende dakrand op klossen. Twee houten dakkapellen.

Wollestraat nummer 39. Oorspronkelijk woonhuis van de brouwerij van Schaeverbeke, thans "Hotel Boergoensch Hof". Imposant pand van vier / vijf traveeën breed en drie bouwlagen hoog onder een zadeldak gevat tussen twee trapgevels. Gebouwd als "Kunstige Herstelling" in 1904-1905 naar ontwerp van architect E. Timmerly (Brugge) in plaats van een herenhuis met lijstgevel in empirestijl. Verankerde bakstenen trapgevel met traditioneel gebruik van zandsteen. Markerende Brugse traveeën, type I. aanzettend op basissen en met bol- of kruiskozijnen gevat in Brugse traveeën, type III met maaswerk in boogvelden. Voorts op begane grond rechthoekige vensters in steekboognissen en -dito deur, laatst genoemde toegankelijk via natuurstenen bordes; afgeschuinde dagkanten onder driedig bovenlicht.

Lagere aanbouw van twee bouwlagen hoog onder een plat dak, met Brugse traveeën, type I. De zijgevel wordt gemarkeerd door Brugse traveeën, type I met maaswerk in de boogvelden.

Wollestraat nummer 41-43 zogenaamd "'T Bourgoensche Cruyce / Hotel Restaurant". In 1932-1933 vervangt het ontwerp van architect Theo Raison uit Brugge een bepleisterde lijstgevel. Thans twee houten puntgevels met typische elementen van het driekwarthuisstype confer vensterregister, windbord en windveer. De kelderverdieping en de begane grond is van baksteen. Links een uitkragende bovenbouw op korfboognissen voorzien van rechthoekige keldervensters met natuurstenen bolkozijnen. Rechts een beluikte korfboogopening met afgeschuinde dagkanten. De verankerde bakstenen zijgevel is drie traveeën breed en drie bouwlagen hoog. De begane grond is voorzien van twee rechthoekige vensters met luiken en glas-in-loodramen. Ze flankeren de rondboogdeur met afgeschuinde dagkanten. De bovenvensters zijn rechthoekig en gevat in een korfboognis met afgeschuinde dagkanten. Houten dakkapel. Rechts, Wollestraat nummers 43, 45 en 47, soortgelijke houten puntgevels van 1932-1933 naar ontwerp van architect Theo Raison (Brugge).

Wollestraat nummers 49 en 51, samenstel van twee 17de-eeuwse diephuizen van respectievelijk drie en twee traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een pannen zadeldak bedekt met Vlaamse pannen. Verankerde bakstenen trapgevels voorzien van rechthoekige muuropeningen.

Wollestraat nummer 53, dit laatgotisch complex huis dateert uit de 15de-16de eeuw. Dit complex is fasegewijs tot stand gekomen. Het werd gebouwd in opdracht van Perez de Malvenda. In 1823 werd het gotisch poortgebouw vervangen door een classicistische lijstgevel. In 1878 vervangen van het classicistisch poortgebouw door een poortgebouw in neogotische stijl. In 1906 volgt een verfraaiende restauratie naar ontwerp van architect J. Viérin (Brugge) onder meer van poortgebouw, wijzigen van de grosso modo nog aanwezige 19de-eeuwse vensters in dezelfde stijl als overige muuropeningen.

In 1914 restauratiewerken naar ontwerp van Jozef Viérin (Brugge) in opdracht van Alex Gillès de Pélichy waarbij de ingangspartij in neogotische stijl werd herbouwd en de huiskapel werd ingericht. Het complex bestaat uit twee hoofd vleugels gescheiden door een kleiner dwarsvolume oorspronkelijk in gebruik als kapel, en een poortgebouw aan straatzijde. Bakstenen poortgebouw met gebruik van zandsteen voor de afwerking van de muuropeningen en de ornamenten. Links neogotische tudorboogpoort oplopend in een puntgevel met bekronende kruisbloem. De poort wordt getypeerd door afgeschuinde dagkanten met erboven een wapenschild van de bouwheer. De bovenbouw wordt ingenomen door een tudorboognis in een geblokte omlijsting. In de nissen zitten drielichten en drie- en vierpassen al dan niet opengewerkt. De veelzijdige slanke huistoren zet aan op een voetstuk die voorzien is van bas-reliëfs met onder meer bladmotieven en wapenschild van de bouwheer. Voorts afgewerkt met lichtgleuven, spitsboog met opengewerkte driepas en spits met opengewerkte borstwering voorzien van spuwversiersels. De rechtertravee is voorzien van gekoppelde drielichten, op de tweede bouwlaag een uitkragende erker op consoles waartussen korfbogen. De borstwering is verrijkt met vierpassen. De gevel is afgelijnd door bekronende opengewerkte borstwering waarachter twee pittoreske dakkapellen.

Het diephuis aan de straatzijde is een constructie van drie traveeën breed en twee bouwlagen hoog onder een scherp zadeldak bedekt met leien. De puntgevel van Lediaanse zandsteen is voorzien van schouder- en topstukken en een latere kruisbloem. De kruiskozijnen zijn gevat in Brugse traveenissen, type I, aanzettend op een geprofileerde plintlijst doorlopend over de zijgevel. De bakstenen zijgevel is voorzien van soortgelijke traveenissen afgewerkt met zandstenen negblokken. De bakstenen achtergevel is voorzien van hoge, uitgebouwde schoorsteenschacht, links voorzien van één zeshoekige bekroning, tegen de achtergevel met twee zeshoekige pijpen met zandstenen dekstenen. Houten dakkapel.

De lagere tussenvleugel. Bakstenen diephuis van twee bouwlagen hoog onder een zadeldak bedekt met daktegels, aan de waterkant met bakstenen tuitgevel doorbroken door een doorlopende venster nis; top met spitsboogvenster met neogotische traceringslijnen. Zijgevel van één travee breed op de begane grond en een kruisvenster gevat in korfboognis. De achtervleugel is een bakstenen constructie van vier traveeën breed en een onregelmatige

travee. Twee bouwlagen hoog onder een scherp zadeldak bedekt met daktegels gevat tussen twee puntgevels. Het dak is voorzien van drie grote houten dakkapellen, waarboven een rij van vier kleine dakkapellen. Een bredere uitbouw aan de oostzijde, met in de binnenhoek op de binnenkoer een veelzijdige bakstenen traptoren onder spits puntdak bedekt met leien. Deze vleugel heeft een traditionele plattegrond met een dwarsmuur lopend van kelder tot in nok. De verankerde bakstenen lijstgevel wordt gemarkeerd door Brugse traveënissen type I voorzien van kruiskozijnen. De linkernis is voorzien van een deurportaal met een balustrade voorzien van spitsboogjes. De bakstenen zuidwestelijke eindgevel van deze vleugel, bovendaks zichtbaar boven de dwarse middenvleugel, is doorbroken door en tuittop doorbroken door een gedeeld venster met terugliggende latei en ter hoogte van de vliering een steekboogvormige luikopening gevat in een rechthoekige nis.

In de hoek gevormd door de monumentale achtervleugel en de tussenvleugel bevond zich aan de kant van de Reie een lage 18de-eeuwse- aanbouw met mansardekap vervangen door een aanbouw met twee bouwlagen in laatgotische stijl, met prieeltje aan de kant van de tuin; opgesmukt met doorlopende vensternissen met gotisch maaswerk, een pui op een natuurstenen zuil, waarboven Madonnabeeld met wapen van Alex Gillès de Pélichy. Tegen aan de kaaimuur staat een imposante treurbeuk.

Art. 3. Voor het beschermde stadsgezicht gelden de volgende beheersdoelstellingen:

- 1° de bescherming van het stadsgezicht "Vismarkt, Huidenvettersplein, Rozenhoedkaai en omgeving" beoogt het behoud van de erfgoedkenmerken en erfgoedelementen. Bij een eventuele wijziging moet ernaar gestreefd worden dat de nieuwe ingrepen geen negatieve impact hebben op de specifieke erfgoedkenmerken van het beschermde stadsgezicht. Er wordt gestreefd naar ingrepen die de erfgoedkwaliteiten ondersteunen en die een meerwaarde vormen voor de erfgoedwaarden en de erfgoedkenmerken van het beschermde stadsgezicht;
- 2° voor de panden opgenomen binnen het stadsgezicht pleiten we voor maximaal behoud, instandhouding, onderhoud en herstel van hun volume, schaal, korrel, materialen en architectuur.
- 3° ontbrekende delen van de historische afwerkingsmaterialen zoals bijvoorbeeld smeedwerk, schrijnwerk, decoratieve elementen, historische materialen, ... worden bij voorkeur gerestaureerd, aangevuld of gereconstrueerd (indien het origineel ontwerp is gekend). Indien er gegevens beschikbaar zijn over gelijkaardige afwerkingsmaterialen, ontbrekende gevelbeschildering, schrijnwerk, beglazing, ... kunnen in dat geval naar model worden gerestaureerd of gereconstrueerd;
- 4° het is wenselijk dat storende ingrepen worden verwijderd en dat men hierbij teruggaat naar een meer historische toestand indien deze gedocumenteerd is. Onder storende ingrepen kan men onder meer verstaan: het beschilderen van een onbeschilderde gevel, het wijzigen van gevelopeningen, het verwijderen van historische elementen en materialen, het plaatsen van constructies die het historische architecturale beeld verstoren;
- 5° eveneens pleiten we voor het behoud van de aanleg van de straten rekening houdend met de kasseibestrating en de kaaimuren;
- 6° behoud, ontwikkeling en periodieke vervanging van opgaande bomenrijen, preferentieel met linden of resistente (selecties van) olmen- of iepensoorten. Een regelmatige controle van de bomen door middel van een VTA-analyse is aangewezen;
- 7° rekening houdend met de hoge archeologische erfgoedwaarde dient het bodemarchief zoveel mogelijk in situ bewaard te blijven; ingrepen met impact in de bodem dienen tot een minimum beperkt te blijven. Indien ze alsnog onafwendbaar zijn moeten voldoende maatregelen worden voorzien om een ongedocumenteerd verlies van waardevol archeologisch erfgoed te vermijden, zoals een archeologische opgraving of een begeleiding van de werken.

Art. 4. De zakelijkrechthouder en de gebruiker van het beschermde stadsgezicht zijn verplicht de instandhouding en het onderhoud ervan te verzekeren door:

- 1° het goed als een goede huisvader te beheren en de nodige voorzorgsmaatregelen te nemen tegen schade ten gevolge van brand, blikseminslag, diefstal, vandalisme, wind of water;
- 2° de toestand van het goed regelmatig te controleren;
- 3° regulier onderhoud uit te oefenen;
- 4° onmiddellijk passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen te nemen in geval van nood.

Art. 5. Voor de volgende handelingen moet een toelating worden aangevraagd:

- 1° het plaatsen, slopen, verbouwen of heropbouwen van een constructie;
- 2° het verwijderen, vervangen, wijzigen of verstevigen van constructieve elementen;
- 3° het verwijderen, vervangen of wijzigen van historische materialen en het toepassen van behandelingen met als doel de historische materialen te reinigen, te herstellen, te verduurzamen of te beschermen tegen verweer en aantasting;
- 4° het uitvoeren van de volgende werken aan het dak en de buitenmuren van constructies:
 - a) het verwijderen, vervangen of wijzigen van dakbedekking en gootconstructies;
 - b) het verwijderen van voegen en het hervoegen;
 - c) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van de kleur, textuur of samenstelling van de afwerkingslagen;
 - d) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van buitenschrijnwerken, deuren, ramen, luiken, poorten, inclusief de al dan niet figuratieve beglazing, beslag, hang- en sluitwerk;
 - e) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van aard- en nagelvaste elementen, smeedijzer en beeldhouwwerk, inclusief nieuwe toevoegingen;
 - f) het aanbrengen, vervangen of wijzigen van opschriften, publiciteitsinrichtingen of uithangborden;
- 5° het uitvoeren van de volgende omgevingswerken:
 - a) het plaatsen of wijzigen van bovengrondse en ondergrondse nutsvoorzieningen en leidingen;
 - b) het plaatsen of wijzigen van afsluitingen;
 - c) het aanleggen, structureel en fundamenteel wijzigen of verwijderen van verhardingen, wegen, paden en groenaanleg;
 - d) het rooien, vellen, beschadigen en/of vervangen van bomen en struiken, en elke handeling die een wijziging van de groeiplaats en groeivorm van de bomen en de struiken, tot gevolg kan hebben;
 - e) het plaatsen of wijzigen van straatmeubilair, met uitzondering van niet-aard- en niet-nagelvaste elementen en verkeersborden vermeld in artikel 65 van het Koninklijk Besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg;
 - f) het aanleggen van sport- en spelinfrastructuur, het plaatsen/bouwen van horeca of evenementinfrastructuur of parkeerplaatsen;
 - g) het wijzigen van het microreliëf;
 - h) de aanmerkelijke reliëfwijziging van de bodem.

Er is geen toelating vereist voor het onmiddellijk nemen van passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen in geval van nood, noch voor de uitvoering van regulier onderhoud.

Brussel, 06 FEB. 2018

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS